THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 19th March 1955.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.--QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Repairs to Gandhinagar dhobikhana, Ootacamund.

* 253 *Q.*—SRI M. ETHIRAJULU: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representation in 1953 regarding the repairs to the Gandhinagar dhobikhana, Ootacamund; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (*a*) Yes, Sir.

" (*b*) The Municipal Council, Ootacamund, was instructed to repair the dhobikana and it has carried out essential repairs by April 1954."

DR. V. K. JOHN :—" Will the Government consider the question of having dhobikhanas in every municipality and see that they are established? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There must be dhobikhanas in many municipalities, Sir."

SRI T. PURUSHOTHAM :—" Is it possible to include the opening of dhobikhanas in municipal towns in our Five-Year Plan? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" If the hon. Member is referring to the Second Five-Year Plan, I may tell him that proposals for inclusion in that Plan are yet to be formulated."

SRI T. PURUSHOTHAM :—" Will the Government consider the question of including such schemes in the Five-Year Plan and providing aid to them from the Central Government grants for the purpose as in the case of water-supply and drainage schemes? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The suggestion of the hon. Member will be borne in mind, Sir."

SRI MOHAMED RAZA KHAN :—" Sir, may I know who runs these dhobikhanas? Are they run by the Government or the dhobis? " (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" By some organization of dhobis, Sir."

Sri M. ETHIRAJULU :—" Sir, is there any Government order to open dhobikhanas in all municipalities, the population of each of which exceeds 50,000? "

The Hon. Sri A. B. SHETTY :—" The hon. Member is asking a general question. The main question relates to the Ootacamund dhobikhana, Sir."

Questionnaire issued by the Elementary Education Committee.

* 254 *Q.*—**Sri T. PURUSHOTHAM** (on behalf of Sri T. M. Daivasikhamani Achariar): Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state whether the Government have perused the questionnaire issued by the Elementary Education Committee and, if so, whether they have any proposal to instruct the Committee (i) to issue a few more questions inviting views and suggestions on cottage industries as well and (ii) to issue future notifications and circulars in Tamil?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" There is no proposal to add to the questionnaire now. The suggestion to publish such matter in the relevant Indian Languages will be considered in future."

Sri T. PURUSHOTHAM :—" May I know when the report of the Committee is expected to be finalised and whether we can expect the projected reforms to be introduced in the ensuing academic year? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" I am expecting the report in June. Whether it can be examined in time for changes to be introduced in the next academic year is a thing which can be said only on the receipt of the report."

Sri G. KRISHNAMOORTHI :—" Sir, can the Government give any information as to the number of persons interviewed by the Committee and the number of replies received to the questionnaire issued by it? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" I cannot give the information now."

Enquiry into cases against drivers of the Government Transport Department.

* 255 *Q.*—**Sri MOHAMED RAZA KHAN** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to the statement of the Inspector-General of Police in the annual report for 1952—

(*a*) why cases relating to drivers of the Government Transport Department are referred to the Enquiry Committee; and

19th March 1955]

(*b*) why this distinction is made between drivers of the Government Transport Department and other drivers?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN :—" (*a*) All cases against the State Transport workers for contravention of the Motor Vehicles Act and Rules which are punishable with imprisonment for over six months (with or without fine) are charged by the Police straightway before the appropriate Magistrates. All other cases, namely, those which may involve punishments lesser than those specified above are referred to the Enquiry Committee consisting of the Assistant Transport Commissioner, Labour Welfare Officer, and Assistant Commissioner of Police (Traffic and Licensing), for taking a decision whether the cases should be dealt with departmentally or charge-sheeted before the Magistrates concerned. The above procedure has been prescribed in order to avoid the infliction of double punishments simultaneously —one departmental and the other judicial—against the Transport workers. Further the cases referred to the Enquiry Committee are disposed of without any delay whatsoever and the punishments recommended by the Enquiry Committee have the necessary deterrent effect.

" (*b*) Considering the commercial nature of the Transport Department and in view of the fact that a large number of traffic offences were expected to be committed by the traffic crew, which should naturally be disposed of quickly especially in a commercial undertaking, a special procedure as referred to in clause (*a*) above is being followed in respect of the drivers of the Government Transport Department."

Sri MOHAMED RAZA KHAN :—" The reply given by the Hon. Minister is very lengthy. If it is placed on the table of the House, we can put supplementary questions on it later on."

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN :—" I have no objection to placing it on the table of the House."

Sri MOHAMED RAZA KHAN :—" We shall put supplementaries day-after-to-morrow."

Provision of up-to-date meters in motor taxis and auto-rickshaws.

* 256 *Q*.—**Sri T. PURUSHOTHAM** (on behalf of Sri T. M. Daivasikhamani Achariar) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government propose to substitute the existing meters in motor taxis and auto-rickshaws by up-to-date meters which give only the fare due and, if so, when?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN :—" In Madras City taxis are fitted with taxi meters, which indicate the fare to be paid by a passenger at the end of a journey and there is therefore no need to substitute the meters in these taxis. In the mufassal, all taxis are not fitted with taxi meters. The question of fitting milo-meters to these taxis in the mufassal is under consideration separately. As regards auto-rickshaws, taxi meters are not fitted to them, since taxi meters small enough to be fitted to them are not at present available in the market. Only milo-meters are fitted to auto-rickshaws. Steps have however been taken to see that speedo-meters showing not only the total mileage but also the mileage of each trip are fitted to the auto-rickshaw in the place of the present milo-meters.''

SRI G. KRISHNAMOORTHI :—" Is it a fact, Sir, that the taxi meters always show 'eight annas' and not 'zero' at the start and if so, may I know, Sir, whether a passenger getting down at the destination has to pay the actual fare shown in the meter or the amount minus eight annas? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" If the hon. Member refers to taxis, the minimum fare that is charged is eight annas. Therefore, whether he travels half mile or quarter mile, he has to pay eight annas."

SRI G. KRISHNAMOORTHI :—" Sir, as it shows always eight annas at the start does the recording start from eight annas? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" It will begin recording from one mile."

DR. V. K. JOHN :—" Has the Hon. the Minister for Transport had occasion to get into a taxi and find out whether any fraud has been committed in the collection of fare from him? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Not for the purpose of finding out fraud but at times when my car gets stranded, I do get into a taxi and incidentally I see whether there is any possibility there of committing fraud. No fraud I believe is committed."

Readjustment of Local Boards.

* 257 *Q.*—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state what action the Government have taken on the suggestions offered by M.L.Cs., in regard to the readjustment of Local Boards referred to in the Address delivered by the Governor on 1st December 1954?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYATCHI :—" The suggestions made by the hon. Member in regard to reorganisation of Local Boards will be considered in proper time."

SRI V. V. RAMASWAMI :—" உடனடியாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு மேலிட்டு அதிகாரங்கள் கொடுத்து, அதை உச்ச நிலைக்கு கொண்டுவருவதற்கு ஏதாவது அரசாங்கம் யோசனை பண்ணுகிறார்களா, என்ற விபரத்தை இந்தச் சபைமுன் அமைச்சர் சொல்லமுடியுமா? "

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYATCHI :—" நகரசபை சம்பந்தப்பட்டவரையில் சேர்மனுக்கு சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்று காலை சட்டசபையில் கூறினேன். அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்வதிற்கில்லை."

Sri K. BHASHYAM :—" May I know what the Government mean by saying ' at the proper time '? Is there any fixed time or any definite or certain time for all this? "

The Hon. Sri S. S. RAMASWAMI PADAYATCHI :— " When the proper time comes, it will be announced."

Sri V. V. RAMASWAMI :—" அடுத்த தேர்தலுக்குள் இதுபற்றி ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடுவார்களா ? "

The Hon. Sri S. S. RAMASWAMI PADAYATCHI :—" இது எந்த தேர்தல் என்று தெரியவில்லை அதற்குள் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடுவார்கள்."

Dr. V. K. JOHN :—" May I ask whether the Government have considered at least one suggestion put forward in December in this House? "

The Hon. Sri S. S. RAMASWAMI PADAYATCHI :—" We are examining every suggestion that was made."

Sri V. V. RAMASWAMI :—" அடுத்த ஜில்லாபோர்டு தேர்தலுக்குள் ஒரு .முடிவுக்கு வந்துவிடுவார்களா என்பது என்னுடைய கேள்வி ? "

The Hon. Sri S. S. RAMASWAMI PADAYATCHI :—" இது சம்பந்தமாக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்போகிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் இது பற்றி பரிசிலனை செய்து, க்ண்டிப்பாக அடுத்த ஜில்லாபோர்டு தேர்தலுக்குள் ஒரு முடி வுக்கு வந்துவிடுவார்கள்."

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PROGRAMME OF THE HOUSE.

* Sri T. PURUSHOTHAM :—" Sir, hon. Members are very anxious to know from the Hon. the Minister for Finance what the programme of further legislative work for this session is and for how long we have to sit after the Budget sittings are over. May we have the information Sir? "

* The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" After the Budget work is over, I think we will have to meet on the 4th or 5th of April and sit for three or four days. By that time, I hope the consideration of the Court Fees Bill and a few other Bills will have been gone through by the Assembly and they will be ready for being taken up here. After meeting on the 4th or 5th, we may finish our work and rise on the 9th of April."

III.—GOVERNMENT BUSINESS.

SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1954–55.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Chairman, Sir. I present the Supplementary Statement of Demands for Grants for the current financial year, 1954–55, and Detailed Estimates thereof. Copies of the Statement of Demands and the Estimates have been laid on the table of the House.

" As explained in the Introductory Memorandum, the present Supplementary Estimates relate to—

(*a*) Schemes of expenditure already provided for in the Budget for the year 1954–55, for which additional provision is now required with reference to the expenditure already incurred or expected to be incurred before the end of the year;

(*b*) ' New Service ' schemes sanctioned by the Government in the course of the year; and

(*c*) Payment of costs awarded by the Courts in suits in which the Government were impleaded as a party.

" In respect of new services, the demand proposed is for the actual additional appropriation required to meet the expenditure in the current year on individual schemes, after taking into account the savings now anticipated in the concerned Grants. Where sufficient savings are expected or no expenditure is likely to be incurred in the current year, the demand proposed is only for a token sum of Rs. 100.

" The estimated expenditure in the current year in respect of New Service schemes included in the present statement is about Rs. 62 lakhs in the Revenue Account and Rs. 24 lakhs in the Capital Account, making a total of Rs. 86 lakhs. Advances to the extent of Rs. 70 lakhs have been sanctioned from the Madras Contingency Fund to meet a part of the expenditure on these schemes, pending regularisation by the Legislature. But most of the demands proposed are in respect of larger expenditure on items provided for in the Budget for 1954–55 and approved by the Legislature, due to various causes as explained in the Detailed Estimates.

" There are now 27 Demands pertaining to Revenue Account, including 2 wholly "charged" items for Rs. 79,100, involving a total sum of Rs. 611·04 lakhs under ' Voted ' and Rs. 10·56 lakhs under ' Charged '.

" Under Capital Account (excluding State Trading Schemes), there are 5 Demands involving a total sum of Rs. 98·37 lakhs under ' Voted ' and Rs. 0·25 lakh under ' Charged '. In respect of State Trading Schemes, there is a large demand for a sum of Rs. 10,24·44 lakhs, which I shall explain presently. Thus the total of all the Supplementary Demands including ' Charged ' items works out to Rs. 17½ crores nearly. All this of course does *not* represent additional expenditure as compared with the Budget originally approved by the Legislature. Under the system of gross budgeting now in force, specific demands for grants have to be moved for even adjustments from one head to another within the same grant and all recoveries have to be ignored. Thus, taking the Demand for Capital Outlay on Schemes of State Trading, it will be seen from the Detailed Supplementary Statement that recoveries to the extent of over Rs. 11·08 crores are anticipated against the Demand of Rs. 10·24 crores. The additional expenditure represents the purchase price of stocks of foodgrains and manures, including advances made towards such purchase, while the recoveries represent the estimated proceeds from the sales of such stock, including recoveries of advances previously made. The result is that though apparently a Demand for an additional sum of over Rs. 10 crores is asked for in respect of State Trading Schemes, there will actually be a reduction of about Rs. 84 lakhs in the *net* expenditure on account of State Trading Schemes in this year. Similarly, in respect of Electricity schemes (Demand No. XXVII), an additional sum of nearly Rs. 1,60 lakhs is asked for under ' Voted '. But most of this represents merely a transfer of the expenditure on ' Generation ' from a common suspense head to the individual systems. If such internal transfers are allowed for, the net additional demand asked for is only for a sum of Rs. 42 lakhs.

" Hon. Members will, I hope, take note of the fact that though apparently supplementary estimates are presented for a sum of Rs. 17½ crores, the net Demand is only for a sum of about Rs. 4¾ crores. Even this net Demand does not represent additional expenditure over the Budget; for, as explained in the Introductory Memorandum, against excess expenditure under some demands, there are savings under others, which cannot be formally reappropriated. The total savings anticipated in this manner is about Rs. 3 crores, comprising about Rs. 1 crore in the Revenue Account and Rs. 2 crores in the Capital Account. Further, most of the additional expenditure provided for in the Supplementary Statement has already been allowed for in the Revised Estimates for this year, presented to the Legislature earlier.

" Large items included in the present Supplementary Statement are the following :—

(1) about Rs. 122 lakhs under Demand XI—District Administration and Miscellaneous, which represents merely adjustments to be made on account of the conversion of loans granted for construction of wells into subsidies and larger outlay on local development works with reference to the contributions received from the Government of India and the public.

(2) Nearly Rs. 160 lakhs under Demand XXVII Electricity, which I have already explained.

(3) About Rs. 63 lakhs under Civil Works (Demands XXIV and XXVI) which represent mainly larger expenditure on repairs to Highways damaged by floods and outlay on works financed from the Central Road Fund, including grants to local bodies.

(4) A sum of Rs. 81½ lakhs under XV Education, to cover the increased expenditure on payment of arrear and advance teaching grants and on the opening of a large number of additional schools and employment of additional teachers in pursuance of the Government of India's scheme to relieve the educated unemployed.

A sum of about Rs. 89 lakhs under Demand XXXVIII Capital Outlay on Electricity Schemes, to meet the expenditure on the large number of rural electrification schemes undertaken with special assistance from the Government of India, for rural development and for increasing employment opportunities. The Demands for Capital Expenditure include also token sums under 'Irrigation' and relatively small amounts for the buildings connected with the Modern Quinine Factory and for the purchase of additional buses for the State Transport.

"Full particulars of all Demands will be found in the Detailed Supplementary Estimates.

"With these words, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House."

8-20 p.m. * **Dr. V. K. JOHN** :—"May I know whether we can get a copy of the speech of the Hon. Finance Minister either typewritten or printed, as it was the usual practice."

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—"I will see copies are taken and circulated to hon. Members."

Mr. CHAIRMAN :—"We will now take up non-official business."

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

Resolutions

(1) STEPS TO BAN ALL DOMESTIC ANIMALS FROM THE MADRAS CITY LIMITS EXCEPT HORSES, BULLS, ETC.

* **Dr. A. SREENIVASAN** :—"Sir, I move the resolution standing in my name, namely,—

> '*This Council recommends to the Government to bring in legislation to prohibit the keeping or breeding of all domestic animals within the limits of the City of Madras with the exception of horses and bulls or bullocks intended for drawing vehicles and also dogs intended for watch and ward purposes.*'

In commending this resolution to Government I feel that no elaborate and lengthy arguments need be advanced. The reason why I brought this resolution before this House is due to the fact that having been the practitioner of modern medicine for a number of years, I think a lot of money, energy and time are being wasted by doctors in their practice of medicine as it is at present done. Very many of the diseases are preventible by Nature. The modern tendency seems to be to lay more stress on the preventive aspect rather than on the curative aspect. I shall give you one example. Take for instance Typhoid fever. Chloromycitin is good for being used for Typhoid fever. But a bottle of it costs Rs. 19. You want somewhere between 6 and 7 bottles of it for curing the disease. All the money needed to cure the disease is not readily available. With Rs. 2 worth of chlorination and preventive vaccination in endemic areas a whole population will become immunised at least for the time being. Therefore I think it is first of all necessary to remove the uncongenial surroundings wherein these cattle are being kept within the municipal limits of Madras. The bad insanitary surroundings in which these cattle are kept act as a congenial ground for mosquitoes and flies to breed. It is they that spread the disease, and I need not tell you the diseases that are spread by these domestic flies and mosquitoes. (Sri V. Chakkarai Chetty : 'Are mosquitoes and flies domestic animals ! ') I have said only domestic insects. Domestic flies and mosquitoes are insects. I need not tell you the diseases that are spread by these domestic flies and mosquitoes. The only method of eradicating these mosquitoes and flies will be to create an environment uncongenial to the breeding of these insect pests.

" The excreta from the cattle form fertile areas for the breeding of these insects. The cesspools of stagnant water in cowsheds contain fermented liquids emitting a very bad smell, irritating the respiratory organs, which become vulnerable to infection by organisms because of lowering of the vitality of the respiratory tracts. Therefore it is wise that we do something in the matter of keeping our cattle outside the city limits, removing them from the city.

" In Calcutta and Bombay, we do not have such a contingency for the cattle in those places are kept outside the city limits. Only in Madras, even though they are trying to solve the problem, due to economic causes the Corporation have not been able to complete their scheme. It is not possible for the Corporation or Government to construct model sheds for keeping all these animals. The Corporation cannot insist on licence from those owners who keep cows in their homes. The Corporation insists on licence only when a trade is carried on by selling milk and milk products. I am told that there are 50,000 heads of cattle within the municipal limits and I am told that there are only 1,000 licence holders for keeping these animals. Most of the animals are kept without licence. The Corporation of course do its best in trying to prosecute the owners of those animals; but they pay the small fine imposed and get out; and then again the whole thing repeats itself. The Corporation have not been given the proper authority under the law. Therefore the Government have to do something by appropriate legislation to ban the keeping of cattle in the city. Just as they have done in the case of pigs by banning them in the city, they could bring in legislation banning the keeping of cattle in the city.

" The obstacles caused by these animals are numerous. How these cattle straying in the roads are causing a nuisance will be known to all motorists. For the purpose of avoiding the straying cattle, the driver is forced to change the course of the car in the road. If only the genesis for the road accidents in the city is analysed, it will be found that most of the accidents are due to these straying animals. It is also a great danger especially in areas where schools are situated. Children while they are going to the school are being given a lot of trouble by these straying cattle.

"I now come to goats. These are another positive nuisance to people who rear gardens. I have had bitter experience in this regard in my garden. At one stretch we say there should be 'Vana Mahotsava', and there should be growing of trees. But at the same time we produce an environment that is responsible for the destruction of our gardens. I mean the environment created by these goats. So long as goats are there, woe unto our gardens! I am one who has a garden. I know the difficulty I have experienced due to these goats. I once contacted the Commissioner of Police to do something in the matter. Of course some of these animals were sent to the pound. Once my gardener took the goats to the pound. I know he was beaten black and blue afterwards by the owners of the goats, who are illiterate and who belong to the lower strata of society. They took the law into their own hands and the poor gardener was beaten. The goats are thus a positive menace. (Sri M. P. Govinda Menon: 'Were the goats or the gardener beaten?') Obviously the gardener. Therefore I request that legislation be brought in, in the matter of banning these animals within the city limits.

"I now come to the important subject of milk supply to the City of Madras. Even though it may be said that that subject has nothing to do with the resolution before the House, I might say it has an indirect bearing on it. Because these milch cattle are kept in very bad unhygienic conditions, their milk also does not contain the best nutritive content. One British expert has told that more organisms are found in the milk supplied in Madras than could be found in the sewage of London. It will not be congenial to the health of the people of the City of Madras to keep these animals in such unhygienic conditions. Let these animals be banned from the municipal limits. Let there be proper understanding among the owners of these animals to form themselves into co-operative societies. Let them mutually help themselves. For instance the Ayyanavaram Co-operative Milk Supply Union is doing very excellent work, and I do not know the reason why these milkmen could not form themselves into a co-operative society, take all the animals outside the city limits and deliver the milk to the Ayyanavaram Co-operative Milk Supply Union or try to find out methods of supplying milk to the citizens of Madras. With these words I commend this resolution for the acceptance of the House."

The resolution was duly seconded.

Sri M. P. GOVINDA MENON :—" Does the hon. Mover of the resolution exempt cats because he has exempted horses, bullocks and dogs? " 3-30 p.m.

Mr. CHAIRMAN :—" The resolution is before the House for discussion."

* **Dr. A. SREENIVASAN** :—" That explains itself, Sir."

Sri MOHAMED RAZA KHAN :—" Sir, I am really in great sympathy with my hon. friend Dr. Srinivasan who has moved a very important resolution on the first non-official day which we are having after a lapse of 9 or 10 months. No doubt, the question should be viewed as very important and should not be taken in a light-hearted manner. More so because, particularly Dr. Srinivasan placed as he is, has stressed more the preventive aspect rather than the curative aspect because he feels that most of the diseases which are prevalent in the City of Madras can be easily cured by imposing a ban on these animals. It may be very easy for us to suggest that. In the first place he says horses and bulls or bullocks intended for drawing vehicles may be allowed. I do not know why cows have been left out. Sir, I may not be charged with being flippant. But it is discriminatory to allow bullocks and horses to remain within the City of Madras and not cows. There should be a certain amount of fairness in these things. There is necessity for keeping horses and bullocks because we have got these old type of bullock carts and carts drawn by horses, and quite a number of people are making a living out of them. Therefore, it would not be nice on our part to ban them completely. Dr. Srinivasan was very careful enough in saying that horses and bullocks should remain. The same is the case with the cows. Whatever may be the other aspect of saying that keeping cows leads to some diseases, there are hundreds of thousands of poor families who are making a living by having one or two cows in the City of Madras. Therefore, I do not feel that the House should in any way agree to this proposition to ban cows also. If, therefore, we have in the City of Madras horses, bullocks and cows, then only poor goats and unfortunate cats, as suggested by my hon. friend Sri Govinda Menon left out. I know the doctor's feeling being a victim in the hands of these goats trespassing into his garden."

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" What about buffaloes? "

Sri MOHAMED RAZA KHAN :—" You should put it to the mover of the resolution. Buffaloes come under the same category. As far as I know, the Corporation of Madras and even the Police Officials are very particular in preventing goats from straying here and there and they are taken to the pounds. The owners have to pay some penalty and get the goats back. The owners are also prosecuted and they have to pay some Rs. 5 or Rs. 6 as fine. I do not understand how this resolution will help us because there is nothing left for us to ban. Another thing is, much depends on the Hon. Minister who is going to reply to the debate. I do not know what sort of view he will have. Now the Leader of the House is absent and we are under a handicap. We do not know who will be fortunate enough to reply to the debate."

Mr. CHAIRMAN :—" The Hon. Sri C. Subramaniam is the Leader of the House now."

Dr. V. K. JOHN :—" I think he prefers that."

Sri MOHAMED RAZA KHAN :—" Therefore, on the whole while we may be in sympathy with Dr. Srinivasan's idea, I think it will be rather difficult for us to get this resolution passed. Even if it is passed, it will be very difficult for us to put it into effect. I would only suggest to my hon. friend that if some time is given to the public, to the Corporation and to the Madras Government, things will get themselves adjusted and there will be no necessity for a resolution like this."

Sri K. BHASHYAM :—" Sir, it has been acknowledged on all hands that this is a very important resolution and it has elicited the sympathy of the previous speaker also. But there is no use of smoothening the resolution with sympathy. It is necessary to consider the resolution on its merits. Dr. Sreenivasan says that on account of the straying of cattle and keeping them in the City of Madras diseases are prevalent. So, there is the medical opinion and I do not think there can be any question about it. The Government should seriously think of doing something in this matter. There is no use of merely laughing the resolution out. Every matter starts with a small thing and it grows in proportion. At first it may be a laughing matter, but as things go on it becomes a serious matter. Therefore, I would like the House to take the matter much more seriously than they are doing to-day. Hon. Members must view the matter seriously and not laugh and say ' why not refer to cat, why not refer to rat, why not refer to something else '. You have to deal with the substance of the matter and see whether it really deserves your consideration or not and whether the Government can do anything in respect of this matter. There is no use of excusing the Government saying that it is impracticable. If we ourselves say that it is impracticable, then the Government will take shelter under it and say ' we cannot do anything in the matter.' You cannot leave the Government like that. In fact, I respectfully submit to the House that in this matter a serious responsibility rests upon the Government.

" The only difficulty in accepting the resolution is as regards the milk problem. It has been stated that there are a number of milch cows and buffaloes which are being kept in the City. There are also asses kept by the dhobies for their convenience. The question, therefore, will be, what can be done in respect of all these cattle. So far as the horses and bullocks intended for drawing vehicles are concerned, it is conceded that they cannot be banned. But what I would point out, however, is that if you can deal with this milk problem seriously, you can deal with the problem relating to the others easily. In Bombay a serious attempt has been made and the whole of the cattle has been banned from the City. Milk is supplied from a place nearly 10 or 15 miles away from the City. They have done very well. People coming from foreign countries have said that there is adequate milk supply in Bombay City. Why not the Government emulate the example set up by the Bombay Government? Why not arrange for a milk centre somewhere outside the City, gather all the cows and buffaloes there and supply milk to the City from there by some such arrangements as has been made in Bombay? That has been done in Western countries and people are happy over the matter. The milk is supplied in a hygienic way and is tested and certified to be pure. Now, what happens here is this. Because there is no such arrangement made in the City of Madras, one has to see that the milkman comes to his house, and milks the cow in his presence so that there may be no adulteration. If you assure the people of pure milk supply from a central place like the Ayanavaram Co-operative Society, then we need not have milch cows and buffaloes which stray about in the city and obstruct traffic and also create some diseases. Therefore, we must take the matter seriously and we cannot merely say that we cannot do anything in the matter. The Government also should take up some responsibility.

" Sir, the Corporation also has got big responsibilities in this matter. What I respectfully submit is that they are not attacking the problem seriously. I find that some reference has been made by the Corporation in their administration report regarding the establishment of a milk centre outside the City for the supply of milk. But they have not taken serious notice of the matter and the Government are also sleeping. I respectfully submit that this is a matter which should have been given much more serious attention than it has been given to-day by hon. Members.

" The mover of the resolution as a medical man has taken up this matter on the basis of being a medical man with a view to preventing diseases. I say from a practical point of view also, it is a necessary measure. So far as this is concerned, one friend of mine facetiously used to say that these buffaloes in the streets were efficient brake-inspectors for all motor cars. They are oblivious of all circumstances. They do not care even for the Ministers' cars. They get straight into the middle of the road, and suddenly the brake has to be applied. If any hon. Member wants to have his car brake tested, it is enough if a buffalo is suddenly made to appear in the centre of the road. It is no doubt a very good Brake Inspector. The Police have to see that these cattle do not stray into the middle of the road and make themselves a nuisance to cars and other vehicular traffic. They should be led by some one. 3-40 p.m.

At present the milk man comes one hundred yards behind the buffalo. The Government ought to do something to stop this buffalo nuisance. Cattle shall not be allowed to stray into the streets of Madras. They should be led by some one. This is one thing which the Government should take into consideration immediately and do something to remove the nuisance caused by the buffaloes. If necessary, they should see whether the Ayanavaram Co-operative Milk Society can be strengthened and its scope extended. Other Milk Societies should be started if found necessary so that supply of milk to the City is freely available. I can understand the Government saying that they cannot undertake anything which would require lot of expenditure. But in a matter which affects the health of the people and endangers the life of the people, the Government cannot say that they cannot undertake to put a stop to this cattle nuisance. Supply of milk is a matter of great importance no doubt. We say that children suffer from malnutrition. People want our children to be healthy and vigorous. If we really want our children to become healthy citizens, supply of good milk to all our children and particularly the school-going children should receive the immediate attention of the Government. At least for the supply of good milk to the children, the Government must open a centre just outside the City limits. The hospitals must receive good milk from a central place. They should get milk from cows which have been fed on very good green fodder. At present the cows are eating dirty and dried fodder, and the milk supplied by these wretched cows is used in the hospital. The health of the people in general and children in particular requires that something drastic should be done to improve the position. There is no use of Government saying that they do not have money and throwing up their hands in despair. I strongly appeal to the House to pass this resolution and compel the Government to take some steps in the matter. The Hon. Minister in charge of Police should see that no cattle are allowed to stray into the roads but that they are led by some one. As a first measure efforts should be made for congregating the cattle in a central place in each division of the City. In Bangalore an enterprising person keeps the cattle belonging to different owners in one particular place. He enters into a contract with. He gives them good feed, milks them, and supplies the milk to the customers. This is all done for a small consideration. I was in Bangalore and I saw the milk supply coming from this centre. Similarly in Madras the Government may collect all the cattle in a particular area. They can have a sort of a dairy. These milk men should go there, milk their cows and supply the milk to a central organization which will supply it to the various places. Such a thing can be done here. I think the Government should take up this matter. They can appoint a small committee for this purpose. In addition to the difficulty caused to the vehicular traffic by these animals, the health of the people is also endangered.

The pavements are full of these animals causing obstruction to the pedestrians. I should like this Government to take immediate steps to prevent this nuisance caused to the people by these cows and buffaloes straying into the streets."

* Dr. V. K. JOHN :—" Sir, the House is obliged to you for giving us a non-official day, though not a full day. I would request you to allot one non-official day hereafter if the House should sit for at least six days so that non-official business can be transacted. Sir, I am thankful to the Mover of this Resolution Dr. A. Sreenivasan. The citizens of Madras should feel obliged to him. We have now come to a stage where we feel that animals in the City of Madras have not only become a great nuisance but they have become a source of danger to the health of the people. I do not think it is possible to ban the keeping of all animals in the City. But we have to take particular care about the keeping of the animals in the City. That is a matter to which the Government and the Corporation should pay attention. I do not see how a cow cannot be kept by a person in his compound in the City of Madras, if he owns two acres of land. It is no nuisance at all if he does not allow his cow to stray into the road. We must see that cattle are looked after properly and kept under proper control. At present cattle in the City are not properly looked after and controlled. I would be very happy if the Hon. the Health Minister would give us an assurance that greater attention would be paid to the keeping of these animals in the City of Madras. The House must thank the hon. Member Sri K. Bhashyam for the very eloquent and sincere speech that he made. I entirely agree with him that it is high time that we went into this matter seriously. I hope the Hon. Minister will give us that assurance. I cannot support the resolution as it is worded. What is required is good keeping and good care of the animals. The animals should not be a source of nuisance to the public nor should they be a source of danger to the people. They should not contribute to the loss of life in the City. More than giving an assurance, I hope the Hon. Minister will do something to implement this resolution. Thank you, Sir."

Sri V. CHAKKARAI CHETTY :—" Sir, I want to make one observation. My head is in favour of this resolution. But my heart is not in favour of it. I shall tell you why. The acceptance of this resolution will mean the creation of two kinds of unemployment, the unemployment of the people who keep cattle and the unemployment of the cattle themselves. How are the Government going to deal with these two kinds of unemployment? We are already not able to deal with one of kind of unemployment, namely, the unemployment of human beings. How are the Government going to deal with the non-human unemployment? This will mean throwing an additional burden upon the shoulders of our Government. We are trying to bring into existence a Welfare State. Is it a Welfare State only for human beings and not for non-human beings? In Tamilnad 'Jeevakarunyam' is one of the great virtues. All our great teachers like the author of Tirukkural have extolled this virtue. Therefore it seems to me that unless the Government come forward and make elaborate arrangements for the keeping of the cattle properly, there is no use of calling upon the poor owners of cattle to deal with this question. There is a particular community in our country that keep cattle. Their profession is cattle-breeding and supplying milk to the people. We are going to deprive this particular community of their profession which they have been carrying on for all these years. Therefore, I am not in favour of this resolution as it stands, unless the Government come forward and provide adequate protection for all these people so that these people may carry on their work profitably.''

2- p.m. ***Sri N. Annamalai Pillai** :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தில் நான் பெரும் பகுதியை ஆட்சேபிக்கின்றேன். ஹிந்துக்கள், என் இந்தியாவிலேயே பெரும் பகுதியான ஜனங்கள் பசுக்களை தெய்வமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. விக்கிரகங்களாகச் செய்தும் பூஜை செய்து வருகின்றார்கள். அப்படி பூஜிப்பதிலே எவ்வளவோ அருமையான தத்துவங்கள் அடங்கிக் கிடக்கின்றன. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பசுக்கள் இருக்க வேண்டுமென்று புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சாணம், கோமியம் முதலியவைகள் பிரதி தினமும் உபயோகப் படுத்தப்படுகின்றது. சாணம், கோமியம், பால், நெய், தயிர் ஆகிய பஞ்சகவ்வியத்தையும் நாம் பிரதி தினமும் உபயோகிக்கின்றோம். இதை திரவியம், கவ்வியம் என்று சில அங்கத்தினர்கள் கூறுகின்றார்கள். இவ்வாறு பஞ்ச கவ்வியத்தை அளிக்கக்கூடிய பசுக்களைத் தூஷித்தால் மக்களுடைய மனம் புண்படும். ஹிந்துக்களின் தெய்வமாகிய கிருஷ்ண பரமாத்மா ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களை மலைகள் மேல் மேய்த்துக்கொண்டு, தன்னுடைய புல்லாங்குழலை ஊதி அவைகளை வீட்டிற்கு அழைத்துக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பார். அது தவிர, ஈஸ்வரனானவர் தன் பக்கத்திலேயே எப்போதும் ரிஷபத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல கடவுள் வழிபாட்டிற்கு பசுவை உயர்வாகக் கதைகளில் கூறப்படுகின்றது."

Dr. A. Sreenivasan :—" கதை கதைதானே ? "

Sri N. Annamalai Pillai :—" கதையா ? வேதம் ஓதுகிறது. அதுவும் பிராமணர்களுக்கு வேதம் ரொம்ப முக்கியமானது. ரிக் வேதம், யஜுர் வேதம், சாம வேதம், அதர்வண வேதம் என்று நான்கு வேதங்கள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் புறக்கணித்து, பசுக்களை ஊருக்கு ஒருபுறமாகக் கொண்டுபோய் ஒதுக்கி வைப்பதென்றால், அதனால் இன்னொரு புறத்தில் ஆபத்துக்கள் வரும். ஆகையால் அவசரப் படாமல் சமூகத்தில் இருக்கின்ற பழக்க வழக்கங்களை அனுசரித்து எதையும் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது பசுக்களை வளர்ப்பதினால் ஏழைகள் ஜீவனத்திற்கு உதவியாக இருக்கிறது தெரியுமா ? இரண்டு மூன்று பசுக்களை வாங்கி, அதைக்கொண்டு பலர் ஜீவனமே நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பட்டினியாகக் கிடப்பவர்களுக்கு ஒருவித வழியும் செய்யாமல், பசுக்களைப் பட்டிக்காட்டிற்கு அனுப்பிவிடுவது என்பது கூடவே கூடாது. அது சரியல்ல.

" மற்றும் பசுக்களை பட்டணத்திலிருந்து ஒதுக்கிவிட்டால், நாட்டுப்புறத்தில் இருக்கின்ற என்போன்றவர்களுடைய கதி என்ன ஆகிறது ? நாங்கள் மட்டும் கொசுவினால் கடிக்கப்பட்டு, அவதிப்படுவதா ? ஆகையால் இந்த யோசனை ரொம்ப ஆபத்தான யோசனை. இதுபற்றி பழைய புஸ்தகங்களை

யெல்லாம் புரட்டிப் பார்க்கவேண்டும். திருவண்ணாமலையிலே கோசாலை என்ற ஒரு பசு சம்ரக்ஷணை சாலை இருக்கின்றது. பசுக்களை நல்ல முறையில் போஷித்து வருகிறார்கள். ஏதோ அண்ணாமலைப் பிள்ளை பேசுகின்றார் என்பதற்காகச் செய்யவேண்டாம்.

“ பட்டணத்திலே இருந்து ஒதுக்கிவிட்டு, அவைகளை பல்லாவரத்திற்கு கொண்டுபோய் அங்கிருந்து பாலைக் கரந்துகொண்டு வந்து உபயோகிக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அப்படிக் கொண்டுவருவதை நாம் பால் என்றுதான் நம்ப முடியுமா ? ரேஷன் காலத்திலே நம்முடைய ஜனங்கள் எப்படி அரிசியில் கல்லையும் மண்ணையும் கலந்து விற்றார்களோ அதைப் போல்தான் இந்த பாலின் கதியும் ஆகும். கல், மண் கலந்திருந்தாலும் கண்டுபிடித்து விடலாம். தண்ணீர் ஊற்றியிருந்தாலும் பால் தண்ணீராக இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்துவிடலாம். ஆனால் பவுடரைக் கரைத்து பால் என்று கொண்டுவந்தால் அதை எப்படிக் கண்டு பிடிப்பது ? ஆகையால் பசுக்களை அறவே பட்டணத்திலிருந்து நீக்கி விடும்படி சொல்லும் யோசனை ரொம்ப தப்பு. வேண்டுமானால் அவைகளை சுகாதாரமான முறையிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் செய்யலாமே தவிர, அடியோடு பட்டணத்திலிருந்தே ஒழித்துவிட வேண்டுமென்பது சரியானதல்ல.

“ நம் நாட்டிலே விசேஷ காலங்களில் பசுவானது மிகவும் உபயோகப்படுகின்றது. ஒரு வீட்டிற்கு குடிபோவதற்கு முன்னாலே, பசுவை முதலில் போகச் செய்து பின்னர் குடிபோவார்கள். இரண்டாவதாக, யாராவது ஒரு பெண் விதவையானால் பசுவை முதலில் கொண்டுவந்து வைத்து அதன் முகத்தில் முதலில் விழிக்கச்செய்வார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான பழைய பழக்கவழக்கங்களை யெல்லாம் விட்டு விட்டு, புதிய நாகரீகத்தில், நவ நாகரீகத்தில் எதையும் ஒழித்துவிடலாம் என்ற மனப்பான்மையை வளர்க்க வேண்டாம். அந்த மனப்பான்மை அழிவையே, ஆபத்தையே உண்டாக்கும். நாம் நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சுயராஜ்யம் பெற்றோம். ஆனால் சுயராஜ்யம் வாங்கி விட்டோமே என்பதற்காக எதையும் செய்யலாம் என்று நினைக்கக்கூடாது. அந்த எண்ணத்தை அடியோடு விட்டுவிட வேண்டும். நடு ரோட்டிலே செல்லும் பசுக்களை வேண்டுமானால் பிடித்து அடைக்கலாம் ; அல்லது அம்மாதிரியான பசுக்களை மாடுபட்டிகளில் கொண்டுபோய் வேண்டுமானாலும் விட்டுவிடலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் வைத்திருக்கக் கூடிய மாடுகளை அப்படிச் செய்யக்கூடாது. ரோட்டிலே திரியும் மாடுகளால் வியாதி பரவலாம். ஆனால் வீட்டிலே சுகாதார முறைப்படி வைத்திருக்கும் மாடுகளின்மேல் குறை சொல்லமுடியாது. அப்படி சுகாதாரமாக வைத்திருக்கவில்லை யென்றால், அதைப்பற்றி கவனிக்க சுகாதார மந்திரி இருக்கிறார் ; அவருடைய சுகாதார இலாகா இருக்கிறது. இன்றுள்ள சுகாதார வசதியினால் எமனையே கிட்டே வராது தடுத்துவிட முடிகிறது. அதிலும் தென்னிந்தியாவில் இருக்கின்ற மருத்துவர்கள் மகா நிபுணர்கள். இன்று நாட்டிலே காலரா வராமல் தடுத்திருக்கிறோம் ; பிளேக் வராமல் தடுத்து விடுகிறோம் ; அம்மை வராது தடுத்துவிடுகிறோம். இன்னும் சொல்லப் போனால் வரவர 10 பேர்களில் 8 பேர்களுக்குமேல் இறக்காதவாறு இன்றுள்ள சுகாதார முறையினால் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடிகிறது. இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு,

‘ நுனிக்கொம்பரே ரேகினார் அஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும் ’

அதாவது உச்சிக்கிளையில் நுனிக் கிளைக்குச் சென்றால் எப்படி கீழே விழுந்து விடுவானோ, அதுபோல ஒரு அளவிற்குமேல் சென்றால் ஆபத்துதான் விளையும். ஆகவே அந்த அளவிற்குச் செல்லாமல், பசுக்களைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளை கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூலம் போஷிக்கலாம் என்ற முறைகளை யெல்லாம் அனுஷ்டித்தால் அவைகள் நன்மையை விளைவிக்கும்.

"இன்று தென்னிந்தியாவிலே ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பெரும்பாலும் பசுவை போஷித்து வருகின்றார்கள். அதனால் மக்களுக்கும் நல்ல வருமானம் கிடைக்கின்றது. சாதாரணமாக ஒரு படி பால் என்றால், ஒரு படி தண்ணீர் கலந்து விற்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நல்ல வருமானமும் கிடைக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு பழமொழி போல,

'காசுக் காசு லாபம், பாசு முண்ட பேறம்
தாண்டிலே யேமியுந்தி'

என்று வேடிக்கையாகச் சொல்லுவார்கள். நாளுக்கு நாள் இதிலே லாபம் அதிகரித்து வரக்கூடிய ஒரு தொழில் இது. பல எழைக் குடும்பங்கள் இத் தொழிலில் பிழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும் தினமும் நம் வீடுகளிலே சாணியையும், கோமியத்தையும் உபயோகித்துக்கொண்டு வருகின்றோம். நமது நண்பர் கனம் பெருமாள்சாமி ரெட்டியார் அவர்கள்கூட இந்த சாணியை மெழுகுவதால் டி.பீ. யைத் தடுக்க முடியும் என்று கூறுகின்றார். இதுபோல் இந்த பசுவானது பலவகைகளிலும் நமக்கு இன்று உதவியாக இருக்கின்றது. அவைகளைப்போய் பட்டணத்தைவிட்டே வெளியே ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அம்மாதிரியாக மாடுகள் இருக்கும்படியான இடங்களை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டால் போதும். இந்த தீர்மானம் ரொம்பவும் அபாயமானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

4 p.m. **Sri A. M. Allapichai** :—" Mr. Chairman, Sir, this resolution is entitled to great weight because it is coming from an eminent doctor and there is no questioning that fact. It has also been very ably supported by an eminent lawyer. But we have also to consider the resolution from some other points of view as well. Now the mover of the resolution has said that there are about 50,000 heads of cattle in the City. I think that information must be correct. These animals are looked after usually by the shepherd class and others who make a living out of them. We can say roughly about a lakh of people live on these animals, milking cows and selling their milk. To ask the House to take steps to see that these animals and their owners are sent away from the City of Madras may be correct if we consider the question from the point of view of health. But we must take a practical point of view in such matters. What will happen to these one lakh of people if they are sent away from the City along with these animals? The hon. Member, Mr. Annamalai Pillai said that we were not quite justified in saying that the City's health alone was important. He asked: 'When you are so particular about the City's health, why are you indifferent to health in other parts of the State?' In the speech made by the hon. Mover of the resolution, there was one significant sentence and it is this. He said that the Corporation was not able to insist upon the construction of model sheds. It would be a constructive suggestion if he said that model sheds should be insisted upon by the Corporation or the Government. No doubt, the suggestion will cost something to the people who have got cows. But they make a lot of money out of these animals and it is their imperative duty to see that they keep their cows in model sheds. Then, Sri Annamalai Pillai said that cow dung had more

medicinal value. That has been our experience and also our ancients have said it. What I want to say is cow dung is put to lot of misuse. It is now turned into what is called ‘ varatti ’ which is used as fuel. It is used in the place of logs of wood. Now the Corporation can make some arrangement whereby this cow dung can be accumulated in some place and converted into manure. Let us try to make the best use of it and let us see that something is done to see that it is put to proper use. Then the danger may not be great. I do not in any way criticise the doctor, Sir, for he is quite justified in moving the resolution. But there are some difficulties in accepting it. When we introduced Prohibition, a large number of people (toddy-tappers) were thrown out of employment. No doubt, Prohibition is an absolute necessity and so the Government took it up. Now again we cannot be throwing out of employment a lakh of people in this way. Perhaps this point has not worked in the mind of the doctor.

“ Therefore, while I sympathise with the doctor for having moved this resolution, I wish he had examined the question from a practical point of view and put forth a suggestion to have model sheds constructed either by the milkmen or by the Corporation itself. That will minimise danger to a very great extent.”

* **The Hon. Sri A. B. SHETTY** :—“ Mr. Chairman, Sir, I can quite understand and appreciate the object underlying this resolution. But this resolution is worded in a different manner. The hon. the Mover of the resolution seeks the introduction of legislation for prohibiting the keeping or breeding of all domestic animals within the limits of the City of Madras with the exception of horses or bulls or bullocks. If he had said that the milch cattle of milkmen should be removed from the City limits, though not at once, at least in stages, and that we should start milk colonies or milkmen’s colonies in the outskirts of the City, that would have been a reasonable proposition. But here his object is one and the wording of the resolution is for a wider purpose. If his object is to safeguard the health of the people and to ensure sanitary conditions of living, I do not know why he makes an exception in the case of horses, bulls and bullocks. They are equally bad. I do not think that bulls are generally used for drawing vehicles. It is bullocks. Uncastrated bulls are very dangerous. (Laughter.) Now the City Municipal Act, the District Municipalities Act and the Public Health Act have provisions for taking necessary measures for preventing nuisance and danger to health in the City of Madras and other municipalities. There are adequate provisions for regulating and controlling the keeping and breeding of domestic animals within the City. Section 116 of the City Municipal Act empowers the Corporation to levy a tax on specified classes of animals; cows and she-buffaloes are not included in the list. Under section 280 of the Act, nobody can keep pigs in the City without the permission of the Commissioner and also certain other animals

and birds which are a source of nuisance. There is section 282 of the City Municipal Act according to which a person who wants to maintain a stable, shed or other places in which quadrupeds are to be kept has to obtain a licence. So, these are the various provisions which are intended to ensure public health and safety. It is not possible to prevent altogether the keeping of domestic animals in the City. It will give rise to many practical difficulties. But we can see that the animals (domestic animals) are kept in such a way as to ensure public health and safety. The hon. Member and other Members of this House may like to know that the Commissioner of the Madras Corporation, the Health Officer of the Corporation and the Registrar of Co-operative Societies have drawn up a scheme for the establilshment of a milk colony near Madras in conjunction with the Corporation's scheme for the opening of a sewage farm. Their object is to evacuate milch cattle by stages from the City and to set up colonies in the outskirts of the City, the milkmen to remain there and the cattle to be housed 4-10 p.m. under proper sanitary conditions. The expert committee presided over by Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar which went into the question of the milk factory at Teynampet where milk is reconstituted and sold also recommended that a scheme should be started for establishing a milkmen's colony outside the City and for removing milch cattle there by stages for their being settled there. That is a very reasonable proposition and Government are considering the recommendation of the Committee as well as that of the Corporation and it is proposed to address the Government of India to provide grants for not less than 50 per cent of the total expenditure of the scheme. The resolution as it is worded is very wide and I do not think Government can accept the resolution. I request the hon. Member, Dr. A. Sreenivasan, to kindly withdraw the resolution. At the same time I can assure him that the question of starting a milk colony in the outskirts of the City will be given due consideration."

* DR. A. SREENIVASAN :—" Sir, of course, the Whip of the Opposition was rather flippant when he said that I made exception in the case of bulls and bullocks. The Hon. Minister has said that these things must be done in gradual stages. I also wanted to do things in gradual stages. There are only 165 bullock-carts, I mean double carts and the single carts number only about 300. There are only a few hundreds of horses. Therefore as Mr. Chakkarai Chettiar said instead of creating unemployment by removing bullock carts and single carts from the City (the men who operate these carts will be deprived of their jobs if we remove these carts outside) I thought we could make a beginning by removing these milch cows to the outskirts of the City, for these cows could have no employment problem but that they could be kept safely in a colony outside the City limits. That is not the case with the bullock and single cart drivers. A car driver must be a driver. But a milch cow can be taken care of by anybody

else. That is why I wanted these milch cows to be removed first and then I thought by gradual stages these bullock carts could be removed. That was my point. Of course the Corporation has some cow-sheds. But they are not able to accommodate all of them. And these cows are kept in most uncongenial surroundings that it is a crime to keep them under such conditions. (Sri K. Bashyam : ' Crime against the cows.') It is a crime against the cow as well as the man who keeps them under such conditions. These things cannot be done in a day. We could not depend on transport for removing these things outside the City. We have to reckon on human help. That is why for doing things in gradual stages, I thought we could make a beginning by first removing these milch cows outside the City. Then I thought we could come to bullock carts, etc. That is the object of the resolution.

'' With your permission, Mr. Chairman, I want to reply in Tamil to what Mr. Annamalai Pillai has spoken about me in Tamil.

" கனம் சேர்மன் அவர்களே, நானும் தமிழில் பேச விரும்புகிறேன். என்னை அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

" கனம் அண்ணாமலைப் பிள்ளை அவர்கள் கோசாலை என்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பசு இருக்கவேண்டும் ; அவைகள் சாணம் போடவேண்டும் ; அவைகளை மனிதர்கள் உட்கொள்ளவேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அது எதோ ஒரு காலத்தில் இவ்வாறு எழுதிவிட்டுப் போயிருக்கலாம். ஆனால் இது இன்றுள்ள சுகாதார முறைப்படி பார்க்கும்போது, அவைகளை நான் ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டேன். இன்றுள்ள சுகாதார முறைப்படி அவைகளை உட்கொண்டால் வியாதியே ஏற்படும். கடவுள் பெயரைச் சொல்லி பாஷாணத்தைக்கூட உட்கொள்ளலாம் என்பது அவருடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இன்றுள்ள சாதாரண ஜனங்கள்கூட அவ்வாறு கடவுள் பேரைச் சொல்லி பாஷாணத்தை உட்கொள்ளத் தயாராக இல்லை."

Sri N. ANNAMALAI PILLAI :—" நான் பாஷாணம் என்று சொல்லவில்லை. பஞ்சகவ்வியத்தைச் சாப்பிடலாம் என்றுதான் சொன்னேன். கோமியம் ரொம்ப சிறந்தது ; சாணம் ரொம்ப சிறந்ததென்று ஒரு அமெரிக்க டாக்டர்கூட எழுதியிருக்கிறார். இவரைப்போல் அவரும் ஒரு டாக்டர்தான். எனக்கு என்ன தெரியும் ? அவரைப்போல் ஒரு டாக்டர் எழுதியதை ஒரு பத்திரிகையில் படித்துத்தான் சொல்லுகிறேன். கனம் பெருமாள்சாமி ரெட்டியார் அவர்கள்கூட இப்போது எல்லோருக்கும் முன்பாக சாணத்தினால் டி.பீ. வியாதி தடுக்கப்படுகிறது என்று கூறினார்கள். இதையெல்லாம் நான் சொல்லவில்லை ; நான் பாஷாணத்தையும் குறிப்பிடவில்லை. டாக்டர் கனம் சீனிவாசன் போன்றவர்கள் தான் இதையெல்லாம் பாஷாணம் என்று நினைக்கிறார்கள்."

* **Dr. A. SREENIVASAN** :—" நான் இதிலெல்லாம் நம்பிக்கை இல்லாதவன். ஆகையால் கனம் அண்ணாமலைப் பிள்ளை அவர்கள் கூறுவதை நான் நம்பத் தயாராக இல்லை. என்னுடைய அனுபவத்தில் சாணி, மூத்திரம் இவைகளை உட்கொள்வதால் சுகாதாரத்திற்கு கெடுதல் விளைவிக்கும் என்பதே தெரிகிறது. இதுபற்றி யாரோ ஒரு அமெரிக்கர் எழுதியிருக்கிறார் என்று நண்பர் அண்ணாமலைப் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்களே, அவர் யார் என்பதை அதிகார பூர்வமாகச் (Authoritative)

சொன்னால் அதை நான் பார்த்து அப்படி அது தவறாக இருந்தால் ஒப்புக் கொள்ளத் தயார். அப்போது பின்வாங்கிக் கொள்வதற்கும் தயார். அதுவரை எனக்கு பைத்தியம் பிடித்தால்கூட இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். பைத்தியத்திலும்கூட நான் இதைச் சொல்லவும் மாட்டேன்."

Sri N. Annamalai Pillai :—" இவ்வாறு வசிஷ்டர் சொல்லியிருக்கிறார். நான் சொல்லவில்லை. வேதத்திலே சொல்லியிருக்கிறது."

***Dr. A. Sreenivasan** :—" வேதத்திலே அப்படி கூறியிருக்கலாம். கண்ணால் பார்ப்பதையே நம்பாத இந்தக் காலத்தில் யாரோ எதையோ, என்னவோ கூறினால் அதை அப்படியே நம்பி அவர்கள் சொல்லியவாறு நடக்கவேண்டுமென்பதில்லை. அவ்வாறு நடந்தால் அது கெடுதலைத்தான் உண்டாக்கும். இதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்ளவும் முடியாது. ஒருவன் சொன்னான் என்பதற்காக, அதைச் செய்வது தப்பு. நாம் அதை நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்து, பின்னால் அது உண்மையாக இருந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இல்லையேல் அதை நம்பவேகூடாது."

Sri K. Balasubramanya Ayyar :—" அது ரொம்பப் பிசகு என்று நான் சொல்லுகிறேன்."

Dr. A. Sreenivasan :—" Of course there may be differences of opinion. There is bound to be difference of opinion on this question.

" பசுக்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்பி, அங்கு கொசு கடிப்பதால் நாங்கள் செத்துப் போகவேண்டுமா என்று கனம் அண்ணாமலைப் பிள்ளை அவர்கள் கேட்டார். நான் அப்படிச் செத்துப்போகவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. கிராமங்களுக்கு கொண்டுபோனால் சுகாதாரமாக இருக்கலாம் என்பதற்காகவே சொன்னேன். பட்டணத்தில் 100 சதுர அடிக்கு எவ்வளவு ஜனத்தொகை வாழ்கிறார்கள், கிராமத்திலே 100 சதுர அடிக்கு எவ்வளவு பேர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால், பட்டணத்திலே 10 சதுர அடிக்குள் ஒரு குடும்பம், இரண்டு குழந்தைகள், சம்சாரம், இதிலே மாடு வேறு, ஆக ஒரே கூட்டமாக இருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களிலே அப்படி ஜாஸ்தியாக நெருக்கடி இருப்பதில்லை. அங்கு டைல்யூஷனாக இருப்பதற்கு இடவசதிகள் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் அங்கு ஆடுமாடுகளை கொண்டுபோவதால் மிகவும் வசதியாக இருக்குமென்று சொன்னேன். ஆனால் பட்டணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கான்சென்ட்ரேஷனாக அதாவது மிகவும் நெருக்கடியாக ஜனங்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். கிராமங்களிலே என்றால், ஆடு மாடுகளுக்கு அதிக இட வசதி உண்டு. நல்ல முறையிலே கொட்டகை யெல்லாம் போடமுடியும். அங்கு ஜல வசதியும் நன்கு கிடைக்கும். பட்டணத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இன்று குடிப்பதற்குகூட நல்ல முறையில் ஜல வசதி யில்லை. அப்படியிருக்கும் போது கொட்டகைகளை கழுவுவதற்கு இங்கே எங்கே தண்ணீர் கிடைக்கப் போகின்றது ? கிராமங்களிலே என்றால் கொட்டகைகளை நல்ல முறையில் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளமுடியும். அதற்காகத்தான் சொன்னேனே தவிர, கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் செத்துப்போக வேண்டும் என்பதற்காகவோ, பட்டணத்திலே உள்ளவர்கள் சுகமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவோ சொல்லவில்லை.

" I am withdrawing the resolution on the assurance given by the Hon. the Minister for Public Health."

" With the permission of the House, the resolution of Dr. A. Sreenivasan was withdrawn.

(2) MEASURES FOR DECORATING THE STATE LEGISLATURE HOUSES ON THE LINES OF THE RECOMMENDATIONS CONTAINED IN THE REPORT OF THE PLANNING SUB-COMMITTEE ON DECORATING THE PARLIAMENT HOUSE.

SRI T. PURUSHOTHAM :—" Sir I am not moving my resolution."

(3) AMENDMENT TO THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948, AND THE MADRAS ESTATES LAND (REDUCTION OF RENT) ACT, 1947.

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR :—" I move the resolution standing in any name, namely :—

> '*This Council recommends to the Government that the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act,* 1948 *and the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act,* 1947 *be amended to the effect that a permanently settled estate shall, for the purposes of the above two Acts, include all the Inam lands within the estates boundaries.*'

After the passing of these two Acts mentioned in the resolution the tenants have become ryoti tenants in the estate and also in 4-20 p.m. the major inams. But on account of the definition that is given in these two Acts, the minor inams are excluded and the old system of tenure even now continues, even though the neighbouring lands under the major inams continue to get the privileges and rights of the ryoti tenure. This anomaly is due to a historical accident. In the definition of the Act, the estate is defined to be a permanently settled estate under Regulation XXV of 1802. In that Regulation minor inam has been omitted for investigation at a later stage, but that was never done. Hence, in adopting the definition that is now given in the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, these minor inams have been omitted. It is easy to enable these minor inams also to get the benefit of these two Acts by amending the definition of the word 'estate' in these two Acts so as to include minor inams also.

" The objection that can possibly be raised is the payment of compensation to these lands also. For the estates that have been taken over, compensation has not yet been fully paid and the Government will have to bear an additional expenditure by way of compensation to these inamdars. My suggestion is this, Sir. In these inam lands what is given to the inamdar is an assignment of land revenue. If the lands are converted into ryoti lands and the land revenue collected is given to the inamdars, there will be no necessity to pay them any compensation. They will be satisfied if the revenue or the land tax that is collected from the ryotwari lands is given to them. Even otherwise, after the amendment of the Constitution the compensation which will have to be now paid will be far less than what the Government are now paying under the Estates Abolition Act. This would not be also against the Constitution, since under Article 31-A, the conversion of the inam land into ryoti land will not be barred and it can be easily done. Then there will be uniformity of tenure in the villages. In an estate which has been recently abolished, the ryots are enjoying the privileges of a ryotwari patta, while in the adjoining minor inams they are under the old tenure and subjected to all the hardships under that tenure. If these minor inams are also abolished there will be uniformity of tenure in the villages. So, I commend to the consideration of the House the adoption of this resolution which is a harmless one, but which will be beneficial to the people."

The resolution was seconded by Sri P. P. Ummer Koya.

Sri K. Balasubramanya Ayyar:—" Mr. Chairman, Sir, I am afraid that it will not be possible for this House to accept this resolution moved by Sri Sivasubramanya Nadar. Minor inams have got a very long history. Minor inams have been given for meritorious services rendered and for services to be rendered also. Therefore it is even at the time when the permanent Regulation of 1802 was passed, in the definition of permanently settled estate, they did not include minor inams. Even in the Estates Land Act minor inams were not included. There is great difficulty in the matter. I think the mover of the resolution himself did well in stating that the government have to pay a lot of compensation still for many of these zamindari estates that have been converted by the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act. I think that it would take a long time for the Government to completely make the payment of compensation which they have now undertaken to pay unless under the new amendment to the Constitution, they are enabled to stop payment of compensation or reduce compensation. Merely because minor inams are also included in the permanently settled estates, to say that at the present jucture they should also be converted into ryoti lands is not quite correct. Minor inams were granted for various reasons. That question has to be separately tackled and considered and after that only minor inams can be included in the definition of ' estate '. I hope and trust Government will take up this matter a little later. I would, therefore, appeal to the mover of the resolution to better wait for some time and not press the resolution now for consideration by the Government."

The Hon. Sri M. A. Manickavelu:—" Sir, the principle of abolishing the intermediaries in the land tenure system has been accepted by the Government and it is only in pursuance of that, the Government have passed legislation abolishing the zamindaris. In this respect our State had been the pioneer in abolishing the zamindaris. Other States are now following us. In fact many State representatives and Ministers have come over to our State to find out how this legislation is working here so that they may implement it in their States. Now, as it is in order to apply this Estates Abolition Act, it must be an estate in the first instance and secondly it must be an estate which comes under the purview of the Abolition Act. Apart from the minor inams, there are other inams which have been declared estates, but they did not come under the purview of the Abolition Act. They are called the 1936 inams. That is in that year there was a legislation which made certain inams estates. They will not come under the Abolition Act. I think such inams are about 3,000 or so in number. Government have not taken any steps to apply the Abolition Act to them. Now, my hon. friend who moved the resolution wants the minor inams also to be brought under the Abolition Act. As the hon. member Sri K. Balasubramanya Ayyar pointed out, there is some difficulty in the case of minor inams which we have to carefully examine. The Government are desirous of passing some legislation to abolish these intermediaries and towards that end, I think in the first place 4-30 p.m. they have to tackle the 1936 inams. Now if both these kinds of inams are abolished according to the Zamindari Abolition Act, compensation will have to be paid. It has been estimated roughly that a sum of Rs. 20 crores will have to be paid as compensation. Already in the case of the zamindaris which have been abolished, the Government have committed themselves to pay compensaton to the extent of Rs. 12½ crores. We must look into the question whether the Government can afford to pay this compensation now. Incidentally I may say that there is a move in Parliament to amend the Constitution in the matter of paying compensation for lands acquired by Government. I think it is worthwhile to wait for the conclusion in the matter so that that decision may facilitate our attempt to abolish all these inams. To accept the resolution, as it is, is impracticable, because the resolution contemplates all sorts of inams. It is very vague. There are under-tenure inams and other inams. Therefore, I would assure the hon. Member and restate that the Government are already seized of this problem and that they would bring in legislation to abolish some more estates which are in the nature of intermediaries. The Government will take every step towards that end. I would therefore request the hon. Member to withdraw his resolution and look forward eagerly for what the Government are going to do in the course of one or two years."

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR:—" Sir, in view of the assurance given by the Hon. Minister I withdraw my resolution."

The resolution was withdrawn by leave of the House.

(4) MEASURES FOR CONDUCTING THE PROCEEDINGS IN THE DISTRICT OFFICES OF CHINGLEPUT, SOUTH ARCOT AND NORTH ARCOT IN TAMIL.

* **Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR** :—" மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது என் பேரிலுள்ள தீர்மானத்தை நான் முதலில் ஆங்கிலத்திலேயே படிக்கிறேன்.

> '*This House recommends to the Government to replace English by Tamil in all the proceedings conducted in the district offices of Chingleput, South Arcot and North Arcot and in all their correspondence* inter se *and with the departments of Secretariat.*'

" இதைத் தமிழில் சொல்லவேண்டுமென்றால், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களில் இருக்கும் அலுவலகங்களிலும், இவைகளுக்கு இடையேயும், இவைகளுக்கும் சென்னை வாழ் செகரடேரியட்டுக்கும் நடக்கும் கடிதப் போக்குவரத்துக்கள், இப்போது நடைபெறும் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதைத் தவிர்த்து, தமிழ்மொழியில் நடத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

" இதை என் கொண்டு வந்தேனென்றால், இதற்கு முன்னதாக தமிழ்மொழியை ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தேன். அது இந்த சட்ட சபையில் இருக்கிறது. நமது மாகாண கவர்னர் பெருமான் அவர்களால் அதிக செலவாகும் என்று அதை விவாதிக்க உத்திரவு அளிக்கவில்லை. அக்காலத்தில் நிதி அமைச்சரைக் கேட்டதற்கு, கவர்னர் பெருமான் அனுமதி அளிக்காத காரணத்தினால் அது அப்படியே உயிருடன்தான் இருக்கிறது என்று கூறினார். அது இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறது என்றால் இருந்தும் இல்லாதது போல் இருக்கிறது. **It is in a state of suspended animation.** அப்படி இந்த மசோதா ஏற்கனவே இருக்கும்போது, இந்தத் தீர்மானம் எதற்கு என்று கேட்கலாம் ? அதை அப்படியே சும்மா விட்டுவிடாமல், மேலும் மேலும் தமிழை வளர்க்கும் முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். தீர்மானம் என்ன சொல்லுகிறது ? மூன்று மாவட்டங்களிலும் நடைமுறையில் நடவடிக்கைகள் தமிழில் நடைபெற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. இப்போது திருச்சியிலே நமது அரசாங்கம் அங்கு நடக்கும் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தமிழில் நடக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஏற்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டதே, இந்தத் தீர்மானமும். இப்போது திருச்சி ஒன்றிலே இருக்கிறது. நான் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானம், திருச்சி மாவட்டத்திலே நடப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், மற்ற மூன்று மாவட்டங்களிலும் அதாவது செங்கல்பட்டு, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் அவைகளுக்கு இடையேயும், சென்னையிலே உள்ள செக்ரிடேரியட்டுக்கு இடையிலும் கடிதப்போக்கு வரத்துக்கள் தமிழில் நடக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறேன். ஒரு மாவட்டத்திற்குள்ளேயே நடந்தால் அது நாட்டுப்புற மொழியாகத்தான் இருக்கும். அப்படியல்லாமல் செகரடேரியட்டிற்கும் சம்பந்தம் வைத்துக் கொண்டால், அது நாட்டு மொழியாக அமையும். அப்போது ஒரு மதிப்பையும் பெறும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கருணைகூர்ந்தால் இதை ஒப்புக்கொண்டு செய்யலாம். செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" திருச்சியிலே மட்டும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அது எவ்விதம் நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால், பொறுப்பற்ற நிலையில்தான் நடைபெறுகிறது. அது எப்படி நடைபெறுகிறது என்று யார் கவனிக்கிறார்கள். அது எப்படி நடைபெறுகிறது என்பது பற்றி ஏதாவது ரிப்போர்ட் உண்டா ? எதுவும் கிடையாது. அதைப்பற்றி கண்காணிப்பு கிடையாது. ஒருவித

மான பாதுகாப்பும் கிடையாது. இப்படி பொறுப்பு இல்லாமல் அமுல் நடத்தினால் அது ஒழுங்காக இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. அதற்காகவே இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானப்படி திருச்சிக்கும், சென்னையில் உள்ள செகரடேரியட்டிற்கும் தமிழில் போக்கு வரத்து நடந்தால், அப்போது நடவடிக்கைகள் நன்றாக நடக்கும். காரணம், அப்போது பொறுப்பு ஏற்படும். உண்மையில் தமிழ் மொழி வளரும். நமது இந்திய பேரரசை எடுத்துக்கொண்டால் ஹிந்தியை வளர்ப்பதற்குச் சங்கங்கள் வைத்து, விரைவில் ஹிந்தியையே அரசியல் மொழியாக ஆக்கவேண்டுமென்பதற்காக எந்தெந்த விதங்களில் வளர்ந்து வரச் செய்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதற்கு எந்த விதமான திட்டமும் கிடையாது, சட்டமும் கிடையாது. திருச்சியில் இன்று நடைபெறும் விதம், குண்டுச் சட்டியில் குதிரை ஓட்டிக் கொள்வதுபோல் தான் இருக்கிறது. அப்படி எத்தனை நாளைக்கு ஓட்ட முடியும் ? என்றைக்கு இருந்தாலும் வெளியே கொண்டுவரத் தானே வேண்டும் ? அப்போது ஏன் உடனடியாக சென்னைக்கு இப்போதே கொண்டுவரக்கூடாது ?

"இப்போது வரவு செலவு திட்டத்தை இந்த ஆண்டு தமிழிலே அச்சடித்துக் கொடுத்தார்கள். அது எல்லோருக்கும் ரொம்பவும் உதவியாக இருந்தது. நாம் பேசுவதெல்லாம் தமிழ் மொழி ; கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசுவதும் தமிழ்மொழி. ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் கேட்பதற்காக உடனே ஆங்கிலத்தில் பேசிவிடுகிறார்கள். இவ்வாறு சில சமயங்களில் மற்றவர்களைக் கவனியாது பொறுப்பில்லாமல் பேசிவிடுகிறார்கள். ஆத்திரத்தில் பேசுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். எல்லா நடவடிக்கைகளையும் இன்று ஆங்கிலத்திலே அச்சடித்துக் கொடுத்து விடப்படுகிறது, ஆனால் பேசுவதெல்லாம் தமிழ் மொழி. என்ன பொருத்தம் ? தமிழில் அச்சடித்து இருந்தால்தான், தமிழ் ஆர்வம் பிறக்கும். அப்பொழுது அம்மொழி பழக்கத்திற்கு வரும். அச்சிலே கொண்டு வருவதற்கு அச்சப்பட்டுக்கொண்டு, தமிழிலே மட்டும் பேசி என்ன பயன் ? அச்சமில்லாமல் கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் எல்லாம் தமிழிலே நடத்துவதற்கு முன் வர வேண்டும்.

"இரண்டாவதாக, நமது செகரடேரியட்டில் பல ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் தமிழிலே ரொம்ப ஆர்வம் கொண்டவர்கள். தமிழிலே வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் உடையவர்கள். தமிழை இரண்டாவது மொழியாகப் படித்தவர்கள். அவர்களால் எவ்விதக் குறையும் வராது. அவர்கள் ஐ.எ.எஸ்., அல்லது ஐ.சி.எஸ். என்ற பெரிய படிப்பை படித்தவர்கள். அவர்கள் உதவி செய்யத் சித்தமாய் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் உதவியும் இதிலே நல்ல முறையில் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"கவர்னர் பெருமான், அதிக செலவாகும் என்ற காரணத்தினாலே அப்போது சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் முதலில் சிறியளவு செலவில் இதை ஆரம்பிக்கலாமே ? செங்கல்பட்டு, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, சென்னை நகரத்திலுள்ள செகரடேரியட்டு ஆகியவற்றிற்கு மட்டும் சிறிய செலவிலே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு தமிழ்த் தட்டெழுத்தாளர்கள், இரண்டு தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்தாளர்களை நியமித்து, ஒரு சிறிய அலுவலகம் நடத்தினால் அதன் மூலம் நாட்டிலே எவ்வளவோ தமிழ்ப் பற்று வளரும் ; தமிழ் மொழியும் ஆட்சி மொழியாக வளரும். சும்மா செலவு ஆகிறது என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் பிரயோஜனமில்லை. பணம் எதற்காக இருக்கிறது ? இம்மாதிரியான நல்ல முறைக்கு பயன்படத்தானே இருக்கிறது. ஏதோ நான் கொண்டு வருகிறேன் என்பதற்காக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தவில்லை. நிதி அமைச்சர் அவர்களே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு

வருவதாக எண்ணி, இதைச் செய்வதற்கு மனம் கொள்ளவேண்டும். கருணை கூர்ந்து இந்த மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் உடனடியாக தமிழில் எல்லாப் போக்குவரத்துக்களும் நடத்துவதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்போது சில தலைவர்கள் இங்கு பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்கள். நானும் இம்மாதிரி ஒரு காலத்தில் ஆங்கிலத்திலேயே தான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இனிமேல் அம்மாதிரி எவ்வளவு நாளைக்கு முடியுமென்று பார்க்கும்போது, கொஞ்ச நாட்களுக்கே முடியும். கல்லூரிகளிலே தான் ஆங்கிலம் வளர்க்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அங்கும் இனிமேல் தமிழ் வந்துவிடப் போகின்றது. ஒரு சிலர் ஆங்கிலம் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் நாளுக்கு நாள் இவ்வெண்ணம் குறைந்துகொண்டு வருவதையே நாம் பார்க்கிறோம். அதிலும் நமது நாட்டிலே இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்குள் எல்லா நடவடிக்கைகளும், தமிழிலே இருக்க வேண்டும்; ஹிந்தி மொழி ஆட்சி மொழியாக வரவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆகவே பிற்காலத்தில் வரக்கூடியதைப் பற்றி இப்போதே தயாரித்துக் கொள்ள வேண்டாமா? ஆகையால் என்னுடைய தீர்மானத்தின் மூலம் சர்க்காரை வற்புறுத்துவதற்காக கொண்டுவரவில்லை. நாளைக்கு வருவதை இன்றைக்கே தயார் செய்து கொள்ள வேண்டியதை ஞாபகப்படுத்தும் முறையிலேயேதான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகையால் இந்த மூன்று மாவட்டங்களுக்கும், சென்னையிலே செகரடேரியட்டிற்கும் இடையே மட்டும் எல்லா போக்குவரத்துக்களும் இனிமேல் தமிழில் நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி நான் சொல்லும் போது நண்பர் மேனன் அவர்கள் என்னை கண்ணால் உருட்டிப் பார்க்கின்றார்.”

Sri M. P. GOVINDA MENON:—“I don’t object to what you say.”

4-40 p.m. ***Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR**:—“இந்த மசோதாவில் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால், தமிழ் மாவட்டங்களாகிய மூன்று மாவட்டங்களில் மட்டும்தான் தமிழில் நடக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றேனே தவிர, மலபாரையும், கன்னடத்தையும் இதில் சேர்க்கவில்லை. அவர்கள் ஆங்கிலத்திலேயே பேசட்டும்; அல்லது அவர்களுடைய மொழியிலேயே நடத்தட்டும். அதற்கு நான் குறுக்கே நிற்கவில்லை. அவைகளைத் தவிர்த்து மற்ற மாவட்டங்களில் தமிழ் ஏற்படுத்தலாம். ஆகவே தான் முதலில் மூன்று மாவட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். அப்படி எழுதப் பழகினால் என்ன ஆகும் தெரியுமா? ஒருவருக்குள் ஒருவர் தமிழை நன்கு கற்றுக்கொள்ளலாம். நாளடைவில் ஆங்கிலமும் குறைந்து விடும். பிற்காலத்தில் செய்யவேண்டியதை நாம் முன் ஜாக்கிரதையாகவே செய்தவர்களாகவும் ஆகிவிடுவோம். இதையெல்லாம் உணர்ந்துதான் அப்போது தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமென்ற மசோதாவையும் கொண்டு வந்தேன்; இப்போது அதை நினைவூட்டும் முறையிலேயே இந்தத் திருத்தத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகவே ஆட்சியாளர்கள் இதற்கு கருணை கூர்ந்து இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு, இதைச் செய்வதால் தமிழ் மொழி உயரும்; தமிழ் மக்கள் சிறப்படைவார்கள்; தமிழ் நாடு முன்னேறும். அதற்கு அரசியலார் உதவி செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

Dr. A. SREENIVASAN:—“Sir, I second the resolution moved by Sri Gajapathy Nayagar.”

Mr. CHAIRMAN:—“Motion moved—

‘This House recommends to the Government to replace English by Tamil in all the proceedings conducted in the district offices of Chingleput, South Arcot and North Arcot and in all their correspondence *inter se* and with the departments of Secretariat .' "

*** Sri A. SUBRAMANYAM** :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு முதலிய மூன்று ஜில்லாக்களில் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமென்றும், இந்த மூன்று ஜில்லாக்களிலும் தமிழிலேயே எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நடத்தவேண்டுமென்றும் அதோடு செக்ரடேரியட் காரியாலயத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு அதற்கிடையே கடிதப் போக்குவரத்து ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் ஒரு நியாயமான தீர்மானத்தை எனது மதிப்பிற்குறிய நண்பர் கனம் கஜபதி நாயகர் கொண்டு வந்தது மிகவும் பொருத்தமானது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஆந்திர நாடு பிரிந்த பிறகு இந்த நாடு இப்போது தமிழ் நாடாக விளங்குகிறது. தமிழிலே பேசக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் தான் இந்த கவுன்ஸிலில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட வேறு பாஷைகள் பேசக்கூடியவர்கள் இருந்தாலும் கூட அவர்கள் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சௌகரியத்தை நாம் ஒரு பக்கம் கவனிக்க வேண்டியிருந்தாலும் கூட, தமிழில் பேசக்கூடிய மக்கள் பெருவாரியாக இருப்பதால், தமிழிலேயே, தாய் மொழியிலேயே நடவடிக்கைகளையெல்லாம் நடத்தவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. நமது புரட்சிக் கவிஞர் பாரதியாரும் கூட

'வேறு வேறு பாஷைகள் கற்பாய் நீ
வீட்டு வார்த்தை கற்கிலாய் போ, போ, போ
நூறு நூல்கள் போற்றுவாய், மெய்கூறும்
நூலிலொத்தி யல்கிலாய் போ, போ, போ.'

என்று கூறி நமக்கு எச்சரித்து இருக்கின்றார்.

" நாம் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் தமிழின் இன்பத்தை அனுபவிக்கிறோம். கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன் மிருகங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். பகுத்தறிவில்லாத மாடுகள் " அம்மா " என்று தான் கத்துகின்றது. அதுவும் தமிழ் உச்சரிப்பையே உச்சரிக்கின்றது. நம் தாய் பாஷை எவ்வளவு எளிதான வகையில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, நம் தாய் பாஷையாகிய தமிழை புறக்கணிக்கக்கூடாது. ஏதோ கொஞ்சநாள் கழித்து மெதுவாக கொண்டு வரலாமென்று இந்த விஷயத்தில் இருந்துவிடாமல், அரசாங்கம் தமிழ்மொழியை உடனடியாக ஆட்சி மொழியாக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இது மிகவும் முக்கியமானது. அடுத்த தேர்தல் நடக்க இருக்கிறது. தேர்தலிலே தமிழை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமை எற்பட்டு விடக்கூடாது. இப்போது கொண்டு வந்தால் தான் வாக்காளர்கள் அதிகமான வோட்டுக்கள் அளித்து நம்மைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். ஆகவே, ஆட்சியிலுள்ள அரசாங்கம் முந்திக் கொள்ள வேண்டும். மலையாள பாஷை பேசும் அங்கத்தினர்களுக்கும், கன்னடத்தில் பேசும் அங்கத்தினர்களுக்கும் உரிய பங்கு அளிக்க முடியும். நாம் தமிழில் பேசுவது போல் அவர்களும் மலையாளத்திலும், கன்னடத்திலும் பேசலாம். நாம் அதை ஆட்சேபிக்கப் போவதில்லை. கன்னடத்திலும் மலையாளத்திலும் பேசுகிற அங்கத்தினர்கள் 4, 5 பேர்கள் தான் இருப்பார்கள்.

" ஒரு எழுத்துத் தட்டு மெஷின் ஒன்றை வாங்கி ஒரு டைபிஸ்டை ரூ. 75 மாத சம்பளத்திற்கு நியமிப்பதால் ஒன்றும் செலவு அதிகமாக போய்விடாது. சாதாரணமாக ஒரு மெஷின் 600 ரூபாய்க்குமேல் ஆகாது. ஒரு தடவை வாங்கிவிட்டால் மறுபடியும் வாங்கப்போவது கிடையாது. இதுமாதிரியான நல்ல காரியம் செய்தால் நன்மை ஏற்படும். அதோடு

வேலையில்லாதவர்களுக்கும் ஓரளவு வேலை கொடுக்கமுடியும். எனவே, இதையெல்லாம் ஆலோசித்துப் பார்த்து கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் மொழியை மூன்று ஜில்லாக்களிலும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுவல்லாமல் பக்கத்திலே இருக்கும் சேலம் ஜில்லாவுக்கும் கொண்டுவந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கின்றேன். ஏனென்றால் இந்த மூன்று ஜில்லாக்களின் பக்கத்திலேயே தான் சேலம் ஜில்லாவும் இருக்கிறது. எல்லாம் ஒரு பார்டரில்தான் இருக்கிறது. ஆகையால் இதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, நான்கு ஜில்லாக்களிலும் தமிழிலேயே எல்லா நடவடிக்கைகளும் நடைபெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" என் கோயம்புத்தூரையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாமே ? "

* **SRI A. SUBRAMANYAM** :—" தாராளமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை கிடையாது. அதையும் சேர்த்துக்கொண்டால், பழம் நழுவி பாலில் விழுவது போல் ஆயிற்று. சாதாரண பாயாசத்தில் சர்க்கரையுடன் முந்திரி திராட்சை போட்டமாதிரி இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் எல்லோருக்கும் சந்தோஷம்தான். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி இன்னும் யோசனை செய்துகொண்டே இருக்கக் கூடாது. காரியங்கள் ஆமை வேகத்தில் இல்லாமல் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துகொள்ளவேண்டுமென்று மறு முறையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" சில வாரத்திற்கு முன்பாக செக்ரெடேரியட்டிலிருந்து சப்ளிமெண்டரி பட்ஜட் அறிக்கை கொடுப்பதுபற்றி எனக்குக் ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் பட்ஜட் அறிக்கை தமிழில் கொடுப்பதாக இருந்தது. ஆனால் அது ஆங்கிலத்தில்தான் இன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இம்மாதிரியான பல தவறான விஷயங்கள் நடந்துவிடுகிறது. இதன் காரணத்தையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். எல்லா விஷயங்களும் இனிமேல் தமிழிலேயே நடந்தால் இந்த நாட்டின் பெருமை நன்கு உயரும்.

" ஸ்ரீ கஜபதி நாயகர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஒரு சில எழுத்துத் தட்டும் டைபிஸ்டுகளை அமர்த்துவதினால் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் பெரும் செலவு ஏற்பட்டுவிடாது. அரசாங்கம் இதனை செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தால் கட்டாயம் இதைச் செய்துவிட முடியும். பணத்தைப்பற்றி இப்பொழுது கவலைப்படவேண்டியதில்லை. இப்பொழுது துண்டுவிழும் பட்ஜட்டை சரிக்கட்டுவதற்கு சர்சார்ஜ் வரி எப்படி விதித்தார்களோ, இது மாதிரியாக இதற்காக துண்டுவிழும் பணத்தை வேறுவிதமாகச் சரிக்கட்டி விடலாம். இல்லாவிட்டால் அரசாங்கத்தில் ரிசர்வ் பண்டு தொகை இருக்கவே இருக்கிறது. அது எதற்காக இருக்கிறது ? அதை ஏன் இம்மாதிரியான நல்ல காரியங்களுக்குச் செலவிடக்கூடாது. சும்மா பணத்தை ஏன் நீண்ட காலத்திற்கு ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும். நம் தாய் நாட்டிற்கும், நம் தமிழ் மொழிக்கும், நம் தமிழ் மக்களுக்கும் உகந்த காரியத்திற்காக தாராளமாக உபயோகப்படுத்தலாமே. அது நம் கடமையும் ஆயிற்றே. ஆகவே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து தேவையின் அவசியத்தை உணர்ந்து இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்திற்கு முழு ஆதரவு கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மட்டுமல்லாமல் சேலத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு செக்ரேடேரியட்டுக்கும் இடையே கடிதப் போக்குவரத்துக்களை தமிழிலேயே ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு இத்தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆமோதிக்கின்றேன்.

4-50 p.m. * **DR. A. SREENIVASAN** :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த தீர்மானத்தின் பேரில் நடக்கும் விவாதத்தில் கலந்துக்கொள்ள மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் மிகவும் நல்லத் தீர்மானம். காரணம் என்னவென்றால், சில மாதங்களுக்கு முன் நான் நாக்பூர் சென்றிருந்தேன்."

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :—" நாக்பூர் அல்ல, நாகபுரி என்று சொல்லவேண்டும். "

DR. A. SREENIVASAN :—" எனக்குத் தெரிந்த தமிழிலே பேசினேன். நல்ல தமிழைச் சொன்னால் கற்றுக்கொள்வதற்குத் தயார். சில மாதங்களுக்கு முன் நான் நாகபுரிக்கு சென்றிருந்தபோது, அங்குள்ள முதல் மந்திரி பண்டிட் சுக்லா அவர்களை சந்தித்தேன். அவர் என்னுடன் மகாநாடு நடக்கும் ஹாலுக்கு வெளியே ஆங்கிலத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் மேடைக்கு வந்தவுடன் ஹிந்தியில் உரைக்க ஆரம்பித்தார். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. பொறுத்துக்கொண்டிருந்தேன். அது ஒரு அகில இந்திய மகாநாடு **(All India Conference)**. அந்த மகாநாடு முடிந்த பிறகு நான் பண்டிட் சுக்கிலா அவர்களைப் பார்த்து **'I do not understand a word of what you spoke'** என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் **'Yes, it does not matter'** என்று கூறினார். அப்போதுதான் எனக்குக் கொஞ்சம் ஆவேசம் பிறந்தது. அவர்கள் மட்டும் ஹிந்தியைப் பரப்பவேண்டுமென்று இப்படிப் புரளி செய்யும்போது நாம் மட்டும் என் தமிழ் பேசுவதற்கு புரளி பண்ணக்கூடாது என்று தோன்றிற்று. ஆங்கிலம் வேண்டியதுதான். சாஸ்திர விஷயங்களைப் பார்க்கின்றபோது அனைத்துலகத்தோடு **(International)** ஒட்டிப்போவதற்கு ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, ஜெர்மனி போன்ற மொழிகள் வேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்காக நம் நாட்டுப் பழக்கத்திற்காக தமிழைத் தள்ளிவிடக்கூடாது. தமிழ் மொழிவேண்டும். தமிழ் மொழியைக் கைவிடக்கூடாது. என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த முறையில் நண்பர் கஜபதி நாயகர் அவர்கள் இந்த மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் தமிழைக்கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்பது நியாயமானதே. அதை நான் ஆதரிக்கின்றேன். என்றைக்காவது ஒரு நாளைக்கு நாம் இதை ஆரம்பிக்கத்தான் போகின்றோம். பின்னால் ஆரம்பிக்கப்போவதை இப்போதே உடனடியாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆரம்பித்தால் அது பயனுடையதாக இருக்கும். இதை அரசாங்கம் புறக்கணித்துவிடக்கூடாது. இன்று **Non-official day** ஆகையால் இந்தத் தீர்மானம் கோண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். மேலும், நம்முடைய அதிகாரிகளும் தமிழில் பேசவும், எழுதவும் தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதனால் கஷ்டமும் இராது. அப்படியெல்லாம் செய்யமுடியாது என்று ஒரேயடியாக தள்ளிவிட்டாலும் அந்த அடியையும் வாங்கிக்கொள்ளத் தயார். ஆனால் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி யோசனைசெய்து 2, 3 ஜில்லாக்களுக்காகிலும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எப்படியாவது மறு எலக்ஷனுக்குள்ளாகவாவது கொண்டுவருவதற்கு ஆராயலாம். ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கவில்லை. சாஸ்திர விஷயங்களிலே அவைகளை வைத்துக்கொண்டு, மற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு தமிழை என் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. இதனை அவர்கள் உடனடியாகச் செய்யாவிடில் தமிழ் மக்கள் நிச்சயமாக அரசாங்கத்தைப் பழிப்பார்கள். இப்படியெல்லாம் கொண்டுவந்தால்தான் தமிழ் வளர முடியும். தென் கன்னடத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், மலபாரைச் சேர்ந்தவர்களும் பலர் இருப்பதற்காக தமிழ் கொண்டுவருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவது எனக்கு புரியவில்லை. நம்முடைய தமிழர்களிலே எத்தனையோ பேர்கள் ஆங்கிலமே தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையை கவனிக்க வேண்டாமா ? அவர்களுடைய பொறுப்பைக் கவனிப்பதே இல்லையே ? என் தமிழ் மக்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில் மந்திரிகளும்

தமிழில் பேசக்கூடாது என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஏதோ வாய்க்கரிசி போடுவதுபோல் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் மட்டும் தமிழில் பேசிவிட்டால் போதுமா ? வீட்டிலே பேசுவதெல்லாம் தமிழ் ; சாப்பிடும்போதும் தமிழ் பேசுகிறோம். அப்பொழுதெல்லாம் ஆங்கிலத்தைப்பற்றி நினைப்பதேயில்லை. ஆனால் இந்தச் சபையில் வரும்போது மட்டும் என் மந்திரிகள் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்கள் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே இந்தத் தேர்தல் வருவதற்கு முன்பாக, எல்லா மந்திரிகளும் சேர்ந்து ஆலோசித்து உடனடியாக தமிழில் நடவடிக்கை நடத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். கொஞ்சம் மெதுவாக ஆரம்பிக்கலாம், யோசிக்கவேண்டுமென்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. இன்று அதிகாரிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் **go slow** வாகத்தான் எந்தக்காரியங்களையும்செய்கிறார்கள். பத்து நாளைக்குள் செய்யவேண்டியதை, **30** நாளைக்கு செய்கிறார்கள். அப்படி **go slow** **வா**க இல்லாமல் தமிழை உடனடியாக நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை ரொம்பவும் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI K. BHASHYAM :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் இப்பொழுது இங்கு தமிழ் மொழியில் பேசுவதற்கு உங்கள் உத்திரவைக் கோருகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்ததைப் பற்றி நான் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஏனென்றால் தமிழ் பாஷையை, தாய் பாஷையை நாம் வளர்க்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் மட்டும் உண்டாகிறது. அதாவது இந்தத் தீர்மானத்தை சற்று திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். என்னவென்று கேட்டால் இப்போது திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் **(district)** இந்தத் தமிழ்மொழியில் கடிதப் போக்குவரத்து செய்யும் விஷயத்தில் அந்த ஊரிலுள்ள மாவட்ட அதிகாரி இருக்கிறாரே, அவரைப் பற்றிய அபிப்பிராயம் என்னவென்று கேட்கிறேன்? அந்த அதிகாரியினுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்று யோசிக்க வேண்டும். கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு நான் ஒரு சமாசாரப் பத்திரிகையை வாசிக்கும்போது அதில் இதைப் பற்றி ஒரு விஷயம் தெரிந்துகொண்டேன். என்னவென்று கேட்டால், அவர்கள் தமிழிலே நடத்துகிற கடிதப் போக்குவரத்து இருக்கிறதே, அது கிராமத்திலே இருக்கிற கிராமவாசிகளுக்கு இந்த அதிகாரிகளால் எழுதக்கூடிய வாசகம் புரியக்கூடியதாக இல்லை. இவர்கள் பேசுகிறதுபோல் தமிழை எழுதாமல், பழையகாலத்து செந்தமிழ் நடையில் எழுதுவதுபோல் எழுதி விடுகிறார்கள். நாடோடித் தமிழில் எழுதினால் அவர்களுக்குப் புரியும். செந்தமிழில் எழுதுவதால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. நான் இந்த சமாசாரத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன்.

" அடுத்து, நான் ஓரிடத்தில் தமிழில் பேசுவதற்காகப் போயிருந்தேன். உட்கார்ந்திருந்த என்னை, அங்குள்ள ஒருவர் 'உங்களுக்குத் தமிழில் பேசத் தெரியுமா' என்று கேட்டார். நான் அவரிடம், 'எனக்கு இலக்கண இலக்கியத்தோடு பேசத் தெரியாது ; ஆனால் நாடோடித் தமிழில் பேசத் தெரியும்' என்று கூறி, அங்குள்ள மக்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நாடோடித் தமிழில் பேசினேன். அங்குள்ள மக்களும் சமாசாரத்தை புரிந்துகொண்டார்கள். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், இந்த மாதிரியாக நாடோடித் தமிழில் கடிதப் போக்குவரத்துக்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான். அதை மட்டும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" மற்றும் என் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லுகிறேன். இப்போது கிராமவாசிகளிடம் மாவட்டம் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. டிஸ்ட்ரிக்ட் என்று சொன்னால் ஒருவேளை புரிந்துகொண்டாலும் புரிந்து கொள்ளலாம்."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR :—" ஜில்லா என்று சொன்னால் தெரிந்து கொள்வார்கள்."

19th March 1955]

Sri K. BHASHYAM :—" ஜில்லா என்பது உருது வார்த்தை. அதை உபயோகப்படுத்த எனக்கு இஷ்டமில்லை. ஜில்லா என்பது கூடாது. வேறு வார்த்தை சொல்ல வேண்டும். மாவட்டம் என்று சொன்னால் அது என்ன சக்கர வட்டமா என்று சந்தேகப்படுவார்கள்."

Sri M. P. GOVINDA MENON :—" What is meant by ' Mavattam " ?

Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR :—" மாவட்டம் என்றால் பெரிய வட்டம். அதாவது பல சிறிய ஊர்கள் சேர்ந்தது என்பதாகும்."

Sri K. BHASHYAM :—" இதை அந்த மக்களுக்குப் போய்ச் சொல்ல வேண்டுமே? யார் போய்ச் சொல்லுவது ? அதுதானே இப்போது கஷ்டமாக இருக்கிறது. குழு என்ற வார்த்தையைச் சொன்னால் அது குழுவா, புழுவா என்று சந்தேகமேற்பட்டு அவர்களால் சரிவர புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. பெடிஷன் என்று சொன்னால் எல்லோருக்கும் புரிகிறது. ஆனால் அதையே மனுபோட வேண்டுமென்று சொன்னால் உடனே புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை.

" அதேபோல் ஒரு கிராமவாசி எளிதாக ' எனக்கு இன்னும் நோட்டீஸ் வரவில்லை ' என்று சொல்லுகிறான். ஆனால் அவன் அதைத் தமிழில் சொல்வதேயில்லை. அதே போல் ' நான் இன்று கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டு ' மென்றுதான் சொல்லுகிறான். ஆனால் ' நான் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டு ' மென்று சொல்வதில்லை. அப்படிச் சொன்னாலும் நமக்கு உடனே அர்த்தம் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. ஒரு ஜட்காக்காரனைப் பார்த்து ' நீ நீதிமன்றத்திற்கு வண்டியை ஓட்டு ' என்று சொன்னால் அவனுக்கு அது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். அதே போல், கான்ஸ்டபிள் என்பதற்கு போலீஸ்காரன் என்று சொன்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் காவற்சேவகன் என்று சொன்னால் புரிந்துகொள்ள கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் என்பதற்கு என்ன தமிழ் வார்த்தை போடுவார்களோ தெரியவில்லை. இந்த மாதிரியான பல வார்த்தைகளுக்கு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்பீல், கம்ப்ளைண்ட் இதுபோன்ற வார்த்தைகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் நாடோடித் தமிழில் வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமே தவிர, செந்தமிழைப் புகுத்தினால் கஷ்டங்கள்தான் ஏற்படும்.

" சாதாரணமாக, ரேடியோவைத் திருப்பினால், அதில் பேசக்கூடிய வார்த்தைகளில் பாதிக்குமேல் புரியவில்லை. ரொம்ப செந்தமிழாக இருந்துவிடுகிறது. இத்தனைக்கும் நாம் தினமும் வீட்டிலே பேசுவது தமிழ் ; வீட்டிலுள்ள குழந்தைகள் எல்லாம் தமிழ் பேசுகின்றன. நான் தினமும் இராமயணத்தை தமிழில் படிக்கின்றேன். ஆனால் இந்தத் தமிழ் வேண்டுமென்று சொல்லுகிற சில பேர்கள், செந்தமிழை உபயோகித்து நம்மைக் குழப்புகிறார்கள். அந்த அட்டூழியத்தைத் தான் என்னவென்று சொல்வது என்று எனக்கே தெரியவில்லை. அதைமாற்றி நாடோடித் தமிழில் அமைத்தால் நல்லதென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

Mr. CHAIRMAN :—" The discussion on the resolution will be continued on the next Non-official day. The House will now adjourn to meet again at 3 p.m. on Thursday, the 24th March 1955."

The House then adjourned.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS